

Sygn. akt I PK 195/19

POSTANOWIENIE

Dnia 9 grudnia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Staryk

w sprawie z powództwa J. G. W.

przeciwko [...] Radiu Regionalnej Rozgłośni w K. „Radio K.” Spółce Akcyjnej z siedzibą w K.

o odszkodowanie za okres obowiązywania zakazu konkurencji,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń

Społecznych w dniu 9 grudnia 2020 r.,

skargi kasacyjnej strony pozwanej od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w K.

z dnia 20 marca 2019 r., sygn. akt V Pa (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 1 350 (jeden tysiąc trzysta pięćdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

W wyroku z dnia 20 marca 2019 r., sygn. akt V Pa (...), Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w K. – w sprawie z powództwa J. G. W. przeciwko [...] Radiu Regionalnej Rozgłośni w K. „R.” S.A. z siedzibą w K. – zmienił zaskarżony apelacją powódki wyrok Sądu Rejonowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w K. z dnia 18 października 2018 r., sygn. akt IV P (...), w jego punkcie I i II w ten sposób, że: 1) zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 24.000 zł tytułem odszkodowania z tytułu umowy o zakazie konkurencji wraz

z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od wskazanych kwot; 2) zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 2.700 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za pierwszą instancję (pkt I); nakazał pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa-Sądu Rejonowego w K. kwotę 1.200 zł tytułem nieuiszczonej opłaty od pozwu (pkt II.); zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 1.380 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za II instancję (pkt III.).

Powyższy wyrok Sądu Okręgowego strona pozwana zaskarżyła skargą kasacyjną. W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazano na przyczynę przyjęcia skargi określoną w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Wskazano, że w sprawie występują istotne zagadnienia prawne. W ocenie autorki skargi: „Istotnym zagadnieniem prawnym nierozstrzygniętym w sposób jednoznaczny w dotychczasowym orzecznictwie i doktrynie jest charakter prawny odszkodowania z tytułu zakazu konkurencji. Czy ma ono charakter odszkodowawczy - ma być ekwiwalentem za powstrzymywanie się od działalności konkurencyjnej - odszkodowaniem karencyjnym, pełniącym funkcję kompensacyjną. Jego celem jest zrekompensowanie byłemu pracownikowi - który przyjął na siebie umowne zobowiązanie powstrzymywania się od działalności konkurencyjnej wobec pracodawcy - utraty korzyści, jakie mógłby osiągnąć z tytułu wynagrodzenia za pracę lub dochodu związanego z prowadzeniem działalności gospodarczej, gdyby podjął zatrudnienie na rzecz innego konkurencyjnego pracodawcy lub konkurencyjną działalność gospodarczą. Czy też nie jest uzależnione od powstania jakiegokolwiek szkody w ujęciu prawa cywilnego i jest świadczeniem o charakterze bardziej zbliżonym do wynagrodzenia, nosząc w sobie elementy zarówno gwarancyjne jak i rekompensacyjne, ale w oderwaniu od szkody, jej istnienia i przyczyny”.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną powódka wniosła o: 1. nieprzyjmowanie do rozpoznania skargi kasacyjnej pozwanej, a w razie przyjęcia do rozpoznania, o oddalenie skargi kasacyjnej; 2. zasądzenie od pozwanej na rzecz powódki kosztów postępowania kasacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna pozwanej Spółki nie kwalifikuje się do przyjęcia jej do merytorycznego rozpoznania. Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W związku z tym wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powinien wskazywać, że zachodzi przynajmniej jedna z okoliczności wymienionych w powołanym przepisie, a jego uzasadnienie zawierać argumenty świadczące o tym, że rzeczywiście, biorąc pod uwagę sformułowane w ustawie kryteria, istnieje potrzeba rozpoznania skargi przez Sąd Najwyższy.

Wniesiona w sprawie skarga kasacyjna zawiera wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania uzasadniony w ten sposób, że w sprawie występują istotne zagadnienia prawne (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.). Nie można jednak uznać, że skarżąca wykazała istnienie przesłanki przyjęcia skargi do rozpoznania określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

W świetle utrwalonego już orzecznictwa Sądu Najwyższego dotyczącego przyczyny przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., przedstawienie okoliczności uzasadniających rozpoznanie skargi kasacyjnej ze względu na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne polega na sformułowaniu samego zagadnienia wraz ze wskazaniem konkretnego przepisu prawa, na tle którego to zagadnienie występuje oraz wskazaniu argumentów prawnych, które prowadzą do rozbieżnych ocen prawnych, w tym także na sformułowaniu własnego stanowiska przez skarżącego. Wywód ten powinien być zbliżony do tego, jaki jest przyjęty przy przedstawianiu zagadnienia prawnego przez sąd odwoławczy na podstawie art. 390 k.p.c. (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 maja 2006 r., V CSK 75/06, LEX nr 1102817). Analogicznie należy traktować wymogi konstrukcyjne samego zagadnienia prawnego, formułowanego w ramach przesłanki z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., oraz jego związek ze sprawą i skargą kasacyjną, która miałaby zostać rozpoznana przez Sąd Najwyższy. Zagadnienie prawne powinno: 1) być sformułowane w oparciu o

okoliczności mieszczące się w stanie faktycznym sprawy wynikającym z dokonanych przez sąd ustaleń (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 czerwca 2001 r., III CZP 33/01, LEX nr 52571); 2) być przedstawione w sposób ogólny i abstrakcyjny tak, aby umożliwić Sądowi Najwyższemu udzielenie uniwersalnej odpowiedzi, niesprowadzającej się do samej subsumcji i rozstrzygnięcia konkretnego sporu (postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 15 października 2002 r., III CZP 66/02, LEX nr 57240; z dnia 22 października 2002 r., III CZP 64/02, LEX nr 77033 i z dnia 5 grudnia 2008 r., III CZP 119/08, LEX nr 478179); 3) pozostawać w związku z rozpoznawaną sprawą (postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 13 lipca 2007 r., III CSK 180/07, LEX nr 864002; z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, LEX nr 560504) i 4) dotyczyć zagadnienia budzącego rzeczywiście istotne (poważne) wątpliwości. Istotność zagadnienia prawnego konkretyzuje się zaś w tym, że w danej sprawie występuje zagadnienie prawne mające znaczenie dla rozwoju prawa i praktyki sądowej. Wymóg ten jest uzasadniony publicznymi celami rozpoznania przez Sąd Najwyższy skargi kasacyjnej (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 października 2007 r., V CSK 356/07, LEX nr 621243). Ograniczenie się przez skarżącego do pytania nie jest wystarczającym określeniem zagadnienia prawnego, jeżeli zagadnienie prawne nie zostało przedstawione bez odniesienia się do ogólnych problemów interpretacyjnych (postanowienie Sądu Najwyższego z 25 lutego 2008 r., I UK 332/07, LEX nr 452451).

Uwzględniając przedstawione wyżej założenia interpretacyjne należy stwierdzić, że autorka rozpatrywanej skargi kasacyjnej nie przedstawia istotnych zagadnień prawnych sprawy w rozumieniu przepisu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Przede wszystkim przedstawiona w uzasadnieniu wniosku kwestia została ograniczona tylko do postawienia ogólnikowych pytań, sprowadzających się w istocie tylko do zarysowania jakichś problemów. Brakuje powiązania sygnalizowanych kwestii z odpowiednimi (określającymi ją) przepisami prawa (między innymi art. 101² § 1 k.p.). Nie ma również w uzasadnieniu wniosku odpowiedniej juretycznej argumentacji, którą wykazanoby, że w sprawie rzeczywiście występują istotne zagadnienia prawne w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Autorka skargi w twierdzeniach uzasadnienia wniosku nie uwzględnia stanowiska zaskarżonego wyroku w zakresie analizy interpretacyjnej przepisu art. 101² § 1 k.p. – analizy szeroko przedstawionej w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego w K.. Dla wykazania przyczyny przyjęcia skargi do rozpoznania określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. nie jest wystarczające powołanie się na poglądy judykatury w zakresie sygnalizowanej kwestii bez uwzględnienia stanowiska zaskarżonego wyroku w zakresie analizy interpretacyjnej sygnalizowanej kwestii. W uzasadnieniu wniosku nie przedstawiono argumentacji polemicznej, którą autorka skargi wykazałaby, że w sprawie rzeczywiście występuje (występują) istotne zagadnienie prawne w rozumieniu przepisu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Stwierdzając, że nie zachodzą przyczyny przyjęcia skargi, określone w art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy postanowił zgodnie z art. 398⁹ § 2 k.p.c. (pkt 1.). Rozstrzygnięcie zawarte w pkt 2. niniejszego postanowienia ma podstawę w art. 98 § 1 i § 3 k.p.c.